

PLANTE MEDICINALE ȘI AROMATICE

G. Rácz, A. Laza, E. Coiciu

Ed. Ceres, București, 1970

Cuprinderea într-o lucrare de sinteză a nenumăratelor și variatelor aspecte care conferă problemei plantelor medicinale și aromatice o deosebită complexitate, constituie prin sine însăși o tentativă dificilă. Într-adevăr, pentru a putea prezenta specialiștilor de diferite profile, ca și unui public larg, (a cărui receptivitate în acest sens a mai fost testată și în alte ocazii similare), o privire de ansamblu asupra problemei, este necesar a imprima o dimensionare corectă și unitară aspectelor componente.

Parcursul lucrării „Plante medicinale și aromatice” vine să confirme că autorii au izbutit pe deplin să depășească dificultățile pe care le poate genera o asemenea tentativă. Planul după care s-au condus, este elaborat cu maximă judiciozitate, oferindu-ne — într-o înlănțuire care dovedește o excelență sistematizare a unui material faptic variat — principalele coordonate menite să ne introducă treptat în problemă.

Capitolele introductive relevă succesiv: modul de obținere a produsului brut din plantele medicinale și aromatice; natura, structura, proprietățile fizico-chimice, acțiunea biologică și efectul farmacodinamic al principiilor active, precum și clasificarea acestor principii; principalele forme farmaceutice sub care se administrează medicamentele de origine vegetală; principalele maladii care beneficiază de aportul fitoterapiei; rolul medicamentelor de origine vegetală în medicina doctă, contemporană.

Factura de largă accesibilitate, în care a fost condusă expunerea capitolelor de introducere în problemă, scoate și mai mult în evidență ideea fundamentală care-i călăuzește pe autori — și anume că numai îmbinarea armonioasă a aspectelor biologice, agronomice, fitochimice și fitofarmacodinamice poate da structură de rezistență unui bogat arsenal terapeutic, bazat pe valorificarea superioară a unor însemnate resurse naturale ale țării, insuficient încă exploatare.

Cititorul este transmutat în continuare pe cunoașterea principalilor reprezentanți (aproximativ 190 de specii) ai florei noastre medicinale. Pentru aceasta, s-a adoptat un plan unitar de tratare, cuprinzând o succintă descriere botanică, particularitățile biologice și de cultură, principiile active și întrebunțările majore. Gruparea speciilor s-a făcut, la rindul ei, potrivit modalităților de valorificare în prezent: a) din culturi medicinale și aromatice propriu-zise; b) din culturi efectuate în alte scopuri, dar care dau și produse accesorii, folosite ca medicinale; c) din flora spontană. În sfârșit, un număr de 60 de specii din flora spontană, cu o pondere mai redusă, sînt trecute într-un amplu tabel sinoptic, în care se menționează caracterele după care se recunoaște planta, răspunderea, partea folosită, epoca de recoltare, principiile active, acțiunea farmacologică și întrebunțările în medicina populară ori științifică.

La remarcabilele calități care țin de fondul expunerii, se cuvin adăugate stilul de rafinată cursivitate, prezentarea grafică de mare acuratețe, inclusiv materialele ilustrative (figuri originale, desenate expresiv și cu maximă corectitudine după natură).

Concepută și realizată cu o intuiție exactă a dimensiunilor problemei, lucrarea „Plante medicinale și aromatice” se înscrie în actualitatea științifică românească ca o apariție care se impune firesc și temeinic atenției cititorului.